

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL

בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעת (שם חסוי 1)
המייצגת גם את (שם חסוי 2)
(שם חסוי 4) and (שם חסוי 3)

ולתובעת (שם חסוי 5)

בעניין חשבונותיה של Amalie Regensburger

מס' תביעות: 004392/SI; 004394/SI; 004435/SI; 220694/SI; 220727/SI; 220872/SI; 220873/SI;
220875/SI; 220882/SI; 221099/SI

גובה המענק: 216,000.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעותיה של (שם חסוי 1), מבית (שם חסוי) (להלן "התובעת (שם חסוי 1)"), לחשבונות על שם Amalie Regensburger ו-Alfred Regensburger, ועל תביעותיה של (שם חסוי 5), מבית (שם חסוי) (להלן "התובעת (שם חסוי 5)"), (להלן ביחד "התובעות") לחשבונות על שם Amalie Regensburger, Arthur Bauer, Ernestine Bauer, Joseph Bauer, Ernestine Bauer, Simon Bauer¹. מענק זה הוא בעניין החשבונות שפורסמו על שם Amalie Regensburger (להלן "בעלת החשבון"), בהם היה ייפוי כוח ל-Arthur Bauer (להלן "בעל ייפוי הכוח בחשבון Arthur Bauer"), ל-Arthur Bauer (להלן "בעל ייפוי הכוח בחשבון Ernestine Bauer"), ל-Ernestine Bauer (להלן "בעל ייפוי הכוח בחשבון Ernestine Bauer"), ל-Josef Bauer (להלן "בעל ייפוי הכוח בחשבון Josef Bauer"), ול-Ludwig Altmann (להלן "בעל ייפוי הכוח בחשבון Altmann") (להלן ביחד "בעלי ייפוי הכוח בחשבון"), בסניף בזל בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").²

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חיסוים.

¹ ה-CRT יטפל בתביעות לחשבונות על שם Alfred Regensburger, Ernestine Bauer, Arthur Bauer, Joseph Bauer ו-Simon Bauer בהחלטות נפרדות.

² ה-CRT מציין שברשימה שפורסמה בפברואר 2001 ובה מופיעים החשבונות שלגביהם הועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, "ICEP") קבעה שהם שייכים באופן קרוב לוודאי או אפשרי לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"), Amalie Regensburger מופיעה כבעלת שני חשבונות. בעקבות בדיקה לעומק, ה-CRT קבע שלפי רשומות הבנק מדובר בעצם בארבעה חשבונות בבעלות Amalie Regensburger.

מידע שהוגש על ידי התובעות

התובעת (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 5), שהגן בנות דודות, הגישו טופסי תביעה בהם זיהו את בעלת החשבון כאימא של התובעת (שם חסוי 1), ודודה מצד אביה של התובעת (שם חסוי 5), Amalie Regensburger, מבית (שם חסוי), אשר נולדה ב- 27 בינואר 1913 ב- Erlangen, גרמניה, ואשר נשאה לדר' (שם חסוי) ב- 5 בדצמבר 1934 ב- Shanghai, סין. התובעות ציינו שקרובת משפחתן היתה בתם של (שם חסוי) ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), ואחותו של (שם חסוי) (אביה של התובעת (שם חסוי)). התובעות ציינו שקרובת משפחתן, שהיתה יהודיה, התגוררה יחד עם משפחתה ב- Erlangen - Nürnbergstrasse 32-34, עד 1933, כאשר הוריה שלחו אותה לפריס, צרפת, על מנת לברוח מהאנטישמיות בגרמניה. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שבסוף 1933 או ב- 1934, אמא התארסה ל- (שם חסוי) (אביה של התובעת (שם חסוי 1)) בשווייץ, וש אחרי שהתחתנו ב- Shanghai הם עברו להתגורר ב- Yokohama, יפן, עיר בה נשארו עד סוף 1939. התובעת (שם חסוי 1) הסבירה שהוריה היו צריכים לעזוב את יפן בגלל המלחמה וש- 1940 הם היגרו לפלסטין (היום ישראל). לפי התובעת (שם חסוי 1), לאמה היו קרובי משפחה בשם (שם חסוי) שהתגוררו בקרבת לוצרן, שווייץ, ושהיו בקשר הדוק עם אמה. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שאמה נפטרה ב- 29 באפריל 1980 בבני ברק, ישראל. התובעת (שם חסוי 5) ציינה שסביה (הוריה של Amalie Regensburger), (שם חסוי) ו- (שם חסוי), נפטרו ב- 1941 לערך, בריגה, לטויה, ושאביה (אחיה של Amalie Regensburger), נפטר באפריל 1982 ב- New Jersey, ארה"ב.

כביסוס לתביעותיה, התובעת (שם חסוי 1) הגישה העתקים של המסמכים הבאים: (1) הדרכון של אמה, הכולל את חתימתה של Amalie Regensburger; (2) תעודת הפטירה של אמה, בה צוין ש- Amalie Regensburger נפטרה ב- 29 באפריל 1980 בישראל; (3) תעודת הנישואין של הוריה, שהונפקה על ידי הקונסוליה הכללית של גרמניה ב- Shanghai, ובה צוין ש- (שם חסוי) ו- (שם חסוי) נשאו ב- 5 בדצמבר 1934 ב- Shanghai; ו- (4) צו ירושה שהונפק על ידי בית דין ישראלי, בו צוין שילדיה של Amalie Regensburger הם (שם חסוי 2), (שם חסוי 3), (שם חסוי 4) והתובעת (שם חסוי 1), ושכל אחד מהם ירש רבע מרכושה.

כביסוס לתביעותיה, התובעת (שם חסוי 5) הגישה העתקים של המסמכים הבאים: (1) גלויות שנשלחו על ידי סבה מצד אביה לקרוב משפחה, (שם חסוי), אשר התגורר ב- Hergiswil, שווייץ, הכוללת את חתימתו של סבה והמציינת ש- Josef Bauer התגורר ב- Munich, Thierschstrasse 7/I, גרמניה; (2) תעודת הזיהוי של אביה, (שם חסוי), הכוללת את חתימתו; (3) מכתבים שנשלחו על ידי סבתה, (שם חסוי), הכוללים את חתימתה; (4) ייפוי כוח כללי, שנחתם ב- 1955 על ידי דודתה Amalie Regensburger, לטובת (שם חסוי) (אביה של התובעת (שם חסוי 5)); ו- (5) הצהרה של Amalie Regensburger בנובמבר 1961.

התובעת (שם חסוי 1) ציינה כי נולדה ב- 3 במרץ 1943 בבני ברק. התובעת (שם חסוי 1) מייצגת את אחיה ואת אחיותיה: (שם חסוי 2), אשר נולד ב- 25 באפריל 1937 ב- Yokohama; (שם חסוי 3), מבית (שם חסוי), אשר נולדה ב- 29 בפברואר 1940 בפלסטין (היום ישראל); ו- (שם חסוי 4), מבית (שם חסוי), אשר נולדה ב- 6 במאי 1950 בישראל. התובעת (שם חסוי 5) ציינה כי נולדה ב- 23 בפברואר 1950 ב- Pennsylvania, Philadelphia, ארה"ב.

התובעת (שם חסוי 1) הגישה לבית המשפט שאלון ראשוני ב- 1999 בו תבעה את זכותה לחשבון בנק שוויצרי על שם סבה מצד אמה, Joseph Bauer.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות ארבעה טופסי ייפוי כוח בחשבון, אשר נחתמו ב- Yokohama, יפן, בין ה- 15 בדצמבר 1934 וה- 17 בדצמבר 1936, טופס הוראות דואר, אשר נחתם ב- Yokohama ב- 14 בינואר 1935, תזכיר פנימי של הבנק

ותכתובת. לפי רשומות אלה, בעלת החשבון היתה *Frau Amalie Regensburger*, מבית *Bauer*, אשר התגוררה ב-*Koto-Kogyo-Gekko* ב-*Yokohama*, ובו בעלי ייפוי הכוח היו: *Herr Josef Bauer*, אבי בעלת החשבון, אשר התגורר ב-*Munich*, גרמניה; *Frau Ernestine Bauer*, אשר התגוררה ב-*Liebherrstrasse 8*, ב-*Munich*; *Herr Ludwig Altmann*, אשר התגורר ב-*Hergiswil*, שווייץ; ו-*Arthur Bauer*. כמו כן, ברשומות הבנק נמצאו דוגמאות של חתימות בעלת החשבון ובעלי ייפוי הכוח.

לפי רשומות הבנק, לבעלת החשבון היו חשבון ניירות ערך, מס' 39992, חשבון פיקדון לפי דרישה, וחשבון חיסכון/פנקס חיסכון, מס' 80297. כמו כן, לפי רשומות הבנק, כוחו של בעל ייפוי הכוח *Ludwig Altman* היה מוגבל לחשבון החיסכון/פנקס החיסכון בלבד, וכוחו של בעל ייפוי הכוח *Arthur Bauer* היה מוגבל לחשבון פיקדון לפי דרישה בלבד. רשומות הבנק מראות שבעלת החשבון סגרה את חשבון החיסכון/פנקס החיסכון והעבירה את היתרה לחשבון פיקדון לפי דרישה נוסף שפתחה ב- 24 באוקטובר 1935. בנוסף, רשומות הבנק מראות שנתן ייפוי כוח נוסף לטובת בעלת ייפוי הכוח *Ernestine Bauer* ב- 8 ביוני 1937.

רשומות הבנק לא מראות מתי נסגרו חשבון ניירות הערך או חשבון הפיקדון לפי דרישה, או מה היה שוויים של חשבונות אלה. המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבוניות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (*Independent Committee of Eminent Persons*, להלן "ICEP") לא מצאו את החשבונות האלה במערכת של החשבונות הפתוחים של הבנק, ועל כן הניחו שהחשבונות נסגרו. מבקרים אלה ציינו שלא מצאו עדות לפעילות בחשבונות האמורים לאחר 1945. אין הוכחות ברשומות הבנק כי בעלת החשבון, בעלי ייפוי הכוח או יורשיהם סגרו את החשבונות וקבלו את היתרה.

בהתאם לסעיף 6 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ה- CRT ביקש סיוע מרצון מהבנק על מנת לקבל מידע נוסף בנוגע לחשבונות אלה (להלן "סיוע מרצון"). ב- 7 באפריל 2004 וב- 15 באפריל 2004 הבנק הודיע ל- CRT שאין מסמכים נוספים.

CRT - בדיקת ה

אחד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין, ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה- CRT. במקרה הנוכחי, ה- CRT קובע כי יש לאחד את עשרת התביעות של התובעות בהליך אחד.

זיהוי בעלת החשבון

התובעות זיהו באופן סביר את בעלת החשבון. שמותיהם של קרובי משפחתם זהים לשמות שפורסמו לגבי בעלת החשבון ולגבי בעלי ייפוי הכוח. התובעות זיהו את עיר המגורים ואת שם הנעורים של *Amalie Regensburger*, מידע המתאים למידע שפורסם לגבי בעלת החשבון, הכלול ברשומות הבנק. כמו כן, התובעות זיהו את הקשר המשפחתי בין בעלת החשבון ובעל ייפוי הכוח בחשבון *Josef Bauer*, את עיר המגורים של בעלת ייפוי הכוח *Ernestine Bauer*, וכמו כן, את שמו ואת כתובתו של בעל ייפוי הכוח *Altmann*, מידע המתאים למידע שלא פורסם הכלול ברשומות הבנק. בנוסף, התובעת (שם חסוי 5) הגישה דוגמאות של חתימותיהם של דודתה, אביה וסבתה, אשר מתאימות לחתימותיהם של בעלת החשבון ושל בעלי ייפוי הכוח.

כביסוס לתביעתה, התובעת (שם חסוי 1) הגישה מספר מסמכים הכוללים את דרכונה של *Amalie Regensburger*, את תעודת הפטירה שלה, את תעודת הנישואין שלה וצו ירושה מבית דין ישראלי, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאישה שנטען שהיא בעלת החשבון נקראה באותו שם שמופיע ברשומות הבנק כשמה של בעלת החשבון.

לבסוף, ה-CRT מציין שלא מצא תביעות נוספות לחשבונות האלה.

מעמד של בעלת החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעות הוכיחו באופן סביר שבעלת החשבון היתה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעות ציינו שבעלת החשבון היתה יהודיה ושהתגוררה בגרמניה עד 1933 כאשר ברחו לצרפת על מנת להימנע מרדיפות בגרמניה.

הקשר המשפחתי של התובעות עם בעלת החשבון

התובעות הוכיחו באופן סביר שבעלת החשבון היתה קרובת משפחתם כאשר מסרו מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעלת החשבון היתה אמה של התובעת (שם חסוי 1), ודודתה של התובעת (שם חסוי 5). מסמכים אלה כוללים צו ירושה בו צוין שהתובעת (שם חסוי 1) היתה בתה של Amalie Regensburger.

ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 5) זיהתה מידע שלא פורסם לגבי בעלת החשבון, הכלול ברשומות הבנק. כמו כן, ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 5) הגישה ייפוי כוח כללי חתום על ידי Amalie Regensburger ב-1955, וכמו כן, הצהרה מ-Amalie Regensburger משנת 1961, ולפי ה-CRT סביר להניח שהמסמכים האלה יכולים להימצא רק בידי בני המשפחה. לבסוף, ה-CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעלת החשבון היתה מוכרת היטב לתובעת (שם חסוי 5) כבת משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובעת (שם חסוי 5) הינה קרובת משפחה של בעלת החשבון, כפי שציינה בטופס התביעה.

בעניין תשלום יתרת החשבון

במקרה הנוכחי, לבעלת החשבון היו חשבון ניירות ערך, חשבון פיקדון לפי דרישה, וחשבון חיסכון/פנקס חיסכון. רשומות הבנק מראות חשבון החיסכון/פנקס החיסכון נסגר ושהיתרה הועברה לחשבון פיקדון לפי דרישה נוסף.

בנוגע לחשבון ניירות הערך ולשני חשבונות הפיקדון לפי דרישה, ה-CRT מציין שרשומות הבנק לא מראות מתי נסגרו החשבונות ושהחל מ-1933 בעלת החשבון התגוררה מחוץ לשטחים תחת שליטת הנאצים. למרות זאת, מכון שרשומות הבנק לא מראות למי שולמה היתרה בחשבונות, מכון שבעלת החשבון ברחו מארץ מולדתה בגלל רדיפות הנאצים; מכון שהוריה (שם חסוי) ו- (שם חסוי) נשארו ב-Munich עד 1941, ושייתכן שבעלת החשבון נכנעה ללחץ הנאצים להעביר את חשבונותיה לידיהם על מנת להגן על הוריה; מכון ששירשי בעלת החשבון לא יכלו לקבל מידע מן הבנק אודות החשבונות לאחר מלחמת העולם השנייה, אף לא כאשר המטרה המוצהרת היתה קבלת פיצויים מממשלת גרמניה, בשל הנוהג בבנקים השוויצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה לבקשת מידע על ידי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכון שניתן ליישם את חזקות (ח) ו- (*) שבסעיף 28 של סדרי הדין (ראה נספח א'), הכרעתו של ה-CRT היא כי סביר שהיתרה בחשבון לא נתקבלה על ידי בעלת החשבון, בעלי ייפוי הכוח או יורשיהם. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה-CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קבלו את היתרה שבחשבונות.

הבסיס למענק

ה-CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעת (שם חסוי 1), ולטובת אחיה (שם חסוי 2) ואחיותיה (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4), המיוצגים על ידיה. ראשית, התביעות הינן קבילות בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובעת (שם חסוי 1) הוכיחה כי סביר שבעלת החשבון היתה אמה. שלישית, ה-CRT קבע כי סביר שבעלת החשבון או יורשיה לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבונות הנדונים. בנוסף, ה-CRT מציין שלתובעת (שם חסוי 1), לאחיה ולאחיותיה, כילדיהם של בעלת החשבון, זכות ראשונים לחשבון לפני התובעת (שם חסוי 5), שהינה האחיינית של בעלת החשבון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעלת החשבון היה חשבון ניירות ערך ושני חשבונות פיקדון לפי דרישה. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר השווי בחשבון אינו ידוע, כמו במקרה דנן, חישוב השווי הנוכחי נעשה בעזרת השווי הממוצע של חשבון מאותו סוג בשנת 1945. לפי חקירת ICEP, בשנת 1945 השווי הממוצע של חשבון ניירות ערך היה 13,000.00 פרנקים שווייצרים והשווי הממוצע של חשבון פיקדון לפי דרישה היה 2,140.00 פרנקים שווייצרים, ולכן השווי הממוצע של שלושת החשבונות הנדונים היה 17,280.00 פרנקים שווייצרים. השווי הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין ולכן הסכום הסופי של המענק הוא 216,000.00 פרנקים שווייצרים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 23(1)(ג) של סדרי הדין, אם לא בת הזוג של בעל החשבון ואף לא צאצאי בעל החשבון הגישו תביעה, יינתן המענק למי מצאצאי בעל החשבון, אשר הגישו תביעה, בחלקים שווים לפי פרנטלות (כללי קדימות ע"פ בתי אב). במקרה הנוכחי, התובעת (שם חסוי 1) מייצגת את אחיה (שם חסוי 2) ואת אחיותיה (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4). לפי כך, התובעת (שם חסוי 1), (שם חסוי 2), (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) זכאים לקבל כל אחד רבע מהסכום הכולל של המענק. כפי שצוין למעלה, לתובעת (שם חסוי 1), לאחיה ולאחיותיה, כילדיהם של בעלת החשבון, זכות ראשונים לחשבון לפני התובעת (שם חסוי 5), שהינה האחיינית של בעלת החשבון.

הקף המענק

תשומת לב התובעות לכך כי, בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהן כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתן לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שווייצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.